

NEKAJ O MLADINSKEM SMUČANJU

TO NE SMUČAR

V mnogih deželah poučujejo smučanje tudi v šolah. Ne samo na Norveškem, v Nemčiji, Avstriji in Švici, temveč tudi na daljnem Japonskem je smučanje že od nekdaj vpeljano v šole kot obvezen učni predmet.

Smučanje je brez dvoma eden najlepših in najbolj zdravih sportov, ker ga izvajamo na prostem, v svežem zraku, soncu in snegu. Ne smemo pa seveda tu, kakor tudi v drugih sportnih panogah, pretiravati.

Pri šolarskih tekmah so dosegli mladi smučarski učenčki že presenetljivo lepe uspehe, posebno v skokih. Leta 1904. so občudovali norveškega dvanajstletnega dečka H. Stanga, ki je skočil s smučmi 14 in pol metra daleč. Leta 1908. je skočil neki nemški dijaček celo 19 m. Tako je bilo včasih. Danes pa skačejo mladi šolarji že štirikrat tako daleč. V Ameriki je nastopilo na zimski olimpiadi več dečkov, ki so skočili 40—50 m daleč. 50 m sta skočila leta 1931. tudi dva mlada Norvežana, 13 letna Mygard in Bisgard, med tem ko je 9 letni frkolin, Ture Hindgren, švedske narodnosti, napravil 23 m dolg skok.

Da dosežemo take uspehe, seveda ne zadostuje, da si samo navežemo dilce na noge in se spustimo po strmini ali celo po skakalnici. Treba je pošteno trenirati. Najprej moramo vaditi različne vaje, ki nam mehčajo in utrjujejo telo, brez smučk in šele pozneje s smučkami, toda ne na snegu, temveč kjerkoli na suhem. Šele, ko smo se upoznali s tehniko navadnega korakanja in obračanja, smemo ven v zimsko naravo, kjer vadimo zopet iste vaje, ki smo se jih naučili na suhem. Pozneje, ko smo že dovolj sigurni, pa pričnemo z običajnimi smučskimi liki kakor so plug, pluzni zavoj, kristjanija itd. Za skakanje je pa potrebna temeljita sigurnost in znanje vse smučske tehnike.

Vsem tistim, ki smučajo, pa priporočamo končno veliko medsebojno tovarištvo in prijateljstvo. Dolžnost vsakega ljubitelja tega lepega sporta je, da se ozira tudi na druge svoje kolege — smučarje, da se preprečijo težke nezgode in nesreče.

